

1952-10-01

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Det kan ikke afgøres, om den omtalte

Swane er Leo eller broderen Sigurd.

Det vides ikke, hvem Fru Schrøder var.

Christine Mackie, hendes far og to af

hendes yngre søstre blev født på
gården Ensomhed i Heden på Fyn.

Lars Christian Balslev var præst. Han

boede på sine gamle dage på gården

Erikshaab, hvor Christine og hendes

søskende var vokset op.

Den person, som Johanne C. Larsen i

brevet kalder "Imse", er formodentlig

"Rimse" = Rigmor Balslev.

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse

m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens

bagside

Modtagersted:

Bakkevej 12 Hareskov St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens

forside

Omtalte personer:

Ellen Agnete Amstrup

Louise Amstrup

Lars Christian Balslev

Rigmor Balslev

Thorvald Balslev

Johanne Brandstrup

Jørgen Brandstrup

Bodild Branner

Frits Branner

Alhed Marie Brønsted

Ellen Brønsted

Louise Brønsted

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Peter Oluf Brønsted
Elly Eilschou
Jens Hansen
Jesper Hansen
Harald Henningsen
Thyra Iuel
Johannes Jørgensen
Andreas Larsen
Johannes Larsen
Else Larsen, Else, Andreas Larsens
kone
Esther Laub
Christine Mackie
Elisabeth Mackie
Holger Møller Hjorth
Marie Neckelmann
Lauritz Pedersen
Ellen Sawyer
Valborg Schroll
Arne Schwark
Leo Swane
Sigurd Swane
Mikael Venge
Albrecht Warberg
Frederik Andreas Warberg
Fritz Warberg
Karen Warberg
Minna Warberg
Martin Warberg Larsen
Laura Warberg Petersen
Niels Wendelboe Venge
Eskil Ørsted Hansen

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0556

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave fra Laura
Warberg Petersen til Østfyns Museer

DOKUMENTINDHOLD

Johanne/Junge Larsen forstår Astrid/Dis' sorg over, at Christine/Mornine ikke ville være hendes ven. Men Johanne undrer sig over, at Astrid ikke kom til mindehøjtideligheden på hospitalet. Louise/Lugge fandt den smuk. Mogens Warberg talte.

Lauritz Pedersen kørte Johanne m.fl. til begravelsen. De standsede ved gården Ensomhed i Heden, og det var dejligt. Der var smukt i Hillerslev Kirke. Lars Christian Balslev havde fået bundet en krans af blomster fra Erikshaabs have. Han talte fra prædikestolen. Organisten spillede Christine melodi til "Dybe stille, stærke milde". Christines kiste blev sænket ved siden af Albrecht Warbergs. Efter begravelsen var man til kaffebord på Erikshaab.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

modt. Fredag d. 3' Okt. 1952.

om Mornines Begravelse.

besvaret samme Dag (med Udredning af Mornines Forhold.) besvaret.

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej 12

Hareskov St.

10-7-2000

BWP

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard, Dræby St. Fyen.

[I brevet:]

[Fortrykt:]

A.C. Warberg,

Godsforvalter,

Erikshaab pr. Højrup St.

-----,-----

[Håndskrevet:]

1ste Okt 1952.

Kære lille Dis!

Fik jeg i Telefonen sagt dig rigtig Tak for dit Brev og for Bogen, som jeg glæder mig til at læse, men endnu daarlig har haft Tid til bare at kigge i, og for Thyras [ulæseligt] – som ogsaa maa vente paa Læsning. Ja, Tak for dit Brev, det var saa smukt, jeg forstaar din Sorg over at Mornine ikke vilde tillade dig at være hendes Ven, og den føles nok endnu bitrere nu, da hun ikke er her mere. Een Ting forstaar jeg ikke rigtig, nemlig at du ikke var

med ved Bis ["Bis" overstreget] Højtideligheden paa Kommunehosp. Endnu ved jeg ikke, om hun døde paa Sct Josephs Hospital, eller om Elle bare kom til at sige forkert til mig, da hun ringede mig op og fortalte mig om hendes Indlæggelse; det er jo muligt. Det skal have været saadan en smuk Sørgefest, Lugge skrev til mig om det og fortalte mig om det og om de mange Mennesker der var: Swane, Bodild, Fritz, Hais, Jørgen Brandstr. Fru Schrøder, Ester Laub alle Lugges unge, Birgit, Thorvald Balslev, Imse, flere af Mornines og Puttes Venner og mange andre, "som jeg sk ikke kan huske" skrev Lugge. Mogens Warberg talte så smukt, var så bevæget; tænk han leverede Elle en Afskrift, ja to altsaa til Nete og mig, som han jo vidste ikke kunde være med – altsaa af hans Tale.

Saa var der Dagen i Gaar! Jeg har allerede skrevet til Laders, som bidrog saa uhyre meget til at Dagen blev saa harmonisk og smuk, det afgaar nu med Posten, mens jeg næppe naar at faa dette med; bedre at gøre det lidt udførligt. – Bibbe og jeg havde bestilt Kranse hos Henningsen, samt en Buket, som Frk. Kulle Neckelmann havde sendt Penge til Manse at købe for. Dem hentede de saa paa Vejen her op. De kom $\frac{1}{4}$ før 1, og vi kørte saa af Sted i det underskønne Vejr, som Guderne havde været saa naadige at give os. Da vi kom til Heden, bad jeg Lauritz om at køre ned til Ensomhed; der var meget forandret fra den Tid, T. Visse og Amst boede der. Den Længe (mod Syd) hvor Porten var, var helt borte, men det gamle Stuehus laa der endnu: jeg syntes, det var saa rart at komme en ganske lille Smule i Kontakt med den gamle Slægtsgaard paa Mornines Begravelsesdag. At vi ikke var mange Mennesker, kan du jo nok tænke. Las var i Sverige, og Nina var bleven syg, havde ellers bestilt Bil. Lomme var bleven hos Lugge, hvad jeg da var saa glad ved. Foruden alle os var der 2 Ægtepar, som var Netes Venner, og saa – kan du tænke dig – Johannes Jørgensen, som kom med Rutebil fra Odense, altsaa Degnens yngste Søn, og saa Fru Valborg Schroll fra Bækkelund. Hun var den eneste af, hvad mange kunde kalde den gamle Egn, der nu er tilbage der, og jeg synes, det var saa sødt af hende at gaa op til Hillerslev og følge Mornine. – Der var saa smukt inde i Kirken, Solskin ind ad de gamle Vinduer, som vi altid sad og kiggede paa, naar vi var i Kirke. Der var en lang Række af dejlige Kranse – helt oppe fra Kisten og til et Stykke forbi Døren Laders havde plukket Masser af skønne Blomster og ["og" overstreget] i Erikshaabs Have og sendt dem til en Gartner, som havde bundet en ganske dejlig Krans af dem; den fik Mornine med i Graven, den blev lagt ned ovenpaa hendes Kiste. Laders besteg Prædikestolen og talte saa henrivende over Mornine, saa varmt og forstaaende ja beundrende. Bibbe tilbragte en stor Del af Hjemturen om Aftenen med at tale om den og hun var fuld af Lovord over

den, især over den Hjertevarme, som laa i alle hans Ord – ja, vi maa [”maa” indsat over linjen] sandelig sige, at Laders i høj Grad bidrag til at Dagen blev saa smuk og uforglemmelig, som den blev. Vi sang altsaa først Som Dug paa – Saa talte Laders og saa skulde vi have sunget Dybe stille, stærke milde, men vi vilde jo gerne have haft den sunget paa Mornines egen Melodi, men der var vist kun mig og Bibbe [”og Bibbe” indsat over linjen] der kunde den, og saa blev det altsaa til Orgel Solo. (Tænk at de huskede at levere mig den tilbage, det er jo det eneste Eksempplar, der findes nedskrevet af Mornine selv) Saa bar de hende ud til Fars Grav: Dedde, Puf, Peter Br. Lauritz, Hjorth og Fritz Branner. – Du kan ikke tænke dig, hvor der var skønt med Septembersol ud over Kirkelaagnet, og hvor det var gribende at staa der; der var jo nøjagtig et halvt Aarhundrede siden Far døde. Mærkeligt. Men svært var det for mig, korporlig talt, det var lige til at jeg kunde baade gaa den ret lange Vej til Graven og staa der – og saa helt tilbage til Bilen. Men det gik.

Laders havde inviteret os til Kaffe; først havde jeg sagt nej Tak, for jeg syntes, det [”det” indsat over linjen] blev for overvældende, men saa ringede jeg Luggen op, og hun mente, det vilde da være saa dejligt, og saa ringede jeg igen Ellen op og spurgte, om hun troede, det kunde gaa, naar vi var c. 15. - - Laders var vist helt glad ved det, tror jeg, modtog os saa smilende og glad, da vi ankom; der var saa smukt og velholdt alle Vegne, og det Kaffe bord, vi blev budt ind til var saa fint og lækkert, ja overdaadigt, og Tobak i lange Baner.

[Skrevet på hovedet øverst s. 2:]

Lauritz sagde mange Gange: Hvor er her dog smukt. Og det var der saa sandelig ogsaa – overalt.

[Skrevet langs venstre kant på s. 2:]

Nu skal jeg nævne os: Laura, Bibbe mig Elle, Puf Else, Nete og Hjorth, Dede, Minna, Bes, Peter og Muddig. Fritz, Elly Ejlskov (Tante Dry) og hendes Datter – det blev vist 16, saa det var da nær det Tal jeg havde sagt?.

[Skrevet langs venstre kant på s1:]

Laur. Bibbe Fritz og jeg var de sidste, der sad og snakkede m. Laders. Kom hjem Kl 6 ½.

[Skrevet på hovedet nederst på s1:]

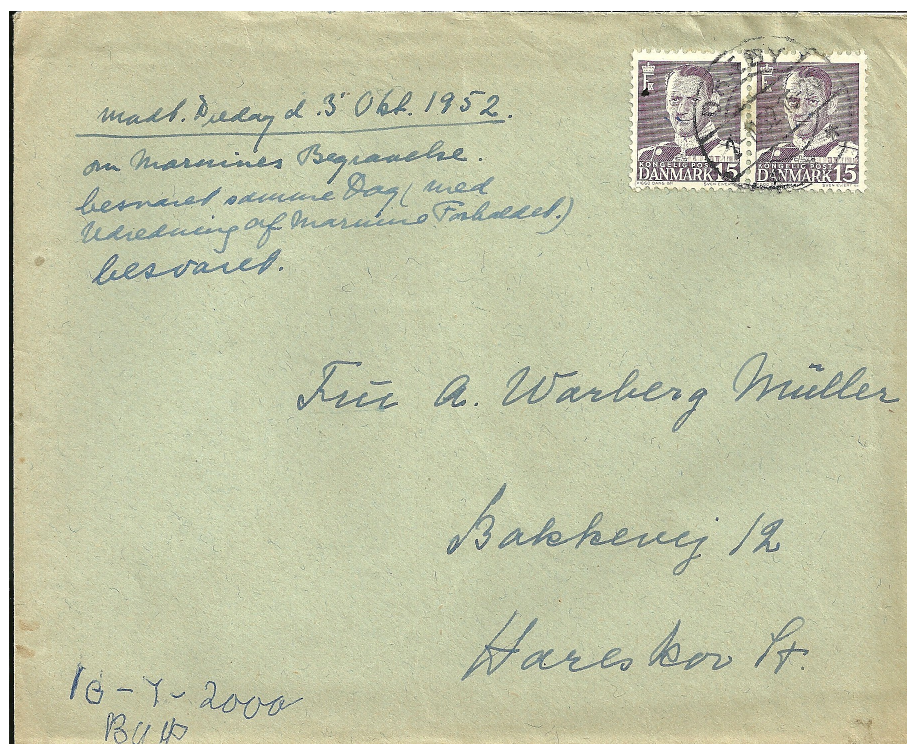
Endnu en Gang Tak og mange Hilsner til Jer begge. Din Junge.

[Skrevet på hovedet øverst på s1:]

I næste Brev: Sangene er Morn.s Tale til 80 Aa. Dagen

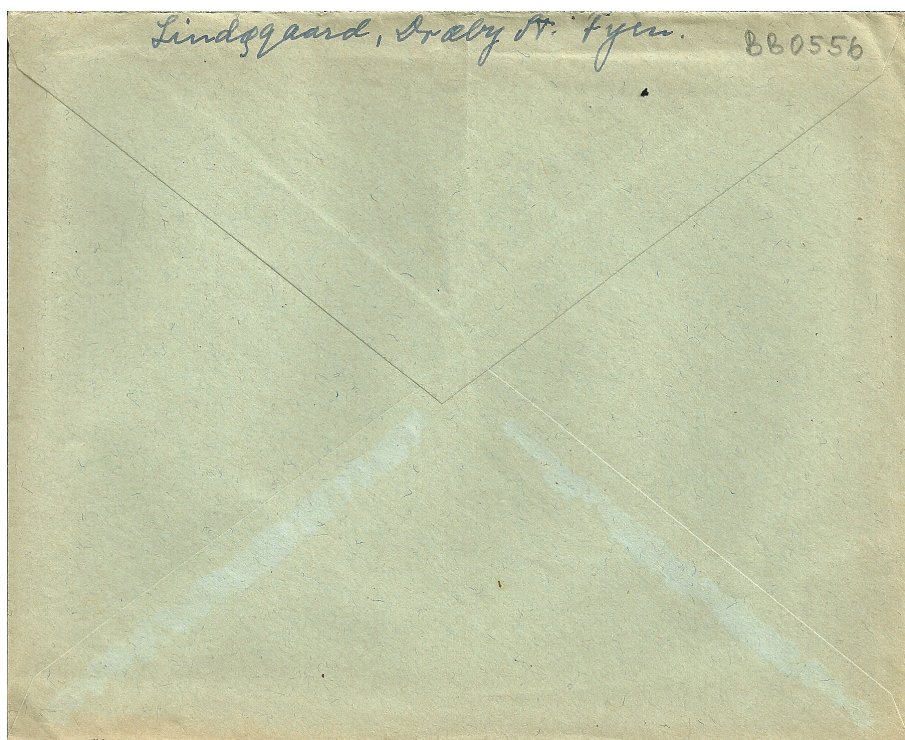
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET



**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET



A. C. Warberg,

Sodforvalter,

Stikhaab ps. Højsup dt.

Indlagt med 2 omvendt Lindgaard
2 omvendt: med 2 omvendt 12 Okt 1952.

Kære lille Lis!

Tit j' i Telefonen sagt dig
rigtig Tak for dit Brev og for
Bogen, som j' glæder mig til at læse,

men endnu daartj har haft Tid til bare at kigge
i, og for Thyas Valt - som og saa maa vende paa
Ladning. Ja, Tak for dit Brev, det var saa smukt,
j' fortæller din Fortælling om at hvor mine ikke vidste
hvilket dig at vide hendes Ven, og den fælle nok
endnu bittere nu, da hun ikke er ble mere.
En Ting fortæller j' ikke rigtig, nemlig at du ikke
var med mig til det Højtideligt heden paa Kommunehosp.
Endnu et j' ikke, om hun døde paa det Josephs
Hospital, eller om alle bare kom til at sig for-
keud til mig, da hun ringet mig op, og fortælle
mig om hendes Fordøjelse; det er jo smukt,
det skal bare være saadan en smuk Fortælling,
Lige skrev til mig om det, og fortælle mig om
det, og om de mange mennesker der var: Lillian,
Badild, Frik, Hain, Pørgen Brandstr. Fri Schröder,
Ester Laub, alle Lugges unge, Birgit, Thorvald Balde,
Jense, flere af hvor mine og Palle Venner og
mange andre, som j' ikke kan huske skrev lige
mange Warberg, alle saa smukt, var saa be-
nygt. Tank, han leverede alle en Afskrift, ja
to altsaa til hende og mig, som bare j' vidste
ikke kunde være med - altsaa at hans Tale.

Saa var der Sagen i Gaar! j' har allerede
skrevet til Laders, som bidrag saa ublyve
nygt til at Sagen blev saa harmonisk og
smukt, det af gaa nu med Porten, men j'
neppe naar at paa dette med, bedre at give
det lidt udførligt. - Bille og j' havde til det
Kranse hos Henningsen, samt en Bille, som
Fik. Nylle Væchelstrøm havde sendt Penge
til Niavae at købe for. Den hentes de saa
paa Vejen her op. De kom 14 pct, og vi portet
af Tid i det vi hunder komme Vjz, som Gudene
hadde været saa naadige at give os. Da vi
kom til Heden hat j' Lauritsen om at køre med
til Smukt, der var meget forandret fra
den Tid, T. Vill og Anst. holdt der. Den Længe
(mot Syd) hvor Porten var, var helt horte, men
det gamle Skuchus saa der endnu, j' syntet
det var saa rart at komme en gammel lille
Smule i Kontakt med den gamle Højsup
paa hvor mine Bjergvands dag.

Warberg
Lindgaard
12 Okt 1952

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

680556
At vi ikke var mange mennesker, kan det jo
nok tænke. Læs var i Sverige & Nina var
bleven syg, havde ellers bestilt Bil. Lomme
var bleven hos Luzzi, hvad j. da var saa
glad net. Foruden alle 3 var der 2 Astejar, som
var Niles Venner, & saa - kan du tænke dig -
Johannes Jørgensen, der kom med Rudebil fra
Odense, altsaa Segners yngste Søn, & saa Fri
Valborg Selverall fra Bakketeent. Hun var den
eneste af, hvad man kunde kalde den gamle
egen, der nu er tilbage der, & j. synes det var
saa lidt af hende at gaa og til Hillerslev &
følge Morsine. -- Der var saa smukt inde
i Kirken, Salskin int at de gamle Vindeer,
som vi altid sat & kiggede paa, naar vi var i
Kirke. Der var en lang Række af dejlige Strause
- helt nye fra Visten & til et Stykke forbi Døren.
Laders havde plukket Massen af skønne
Blomster & i Erikshaals Huse & sendt dem
til en Gartner, som havde bundet en ganske
dejlig Straus af dem, den fik Morsine med i
Gaven, den blev lagt med en paa hendes Kirke.
Laders besteg Prædikestolen & talte saa henri-
vende over Morsine, saa varmt & forstaaende
ja beundrende. Billedet tilbragte en stor Del af
Aftenen om Aftenen med at tale om den &
hjem var fuld af Lovord over den, især over den
Hjertesamme, som saa i alle hans Ord. -- ja, vi
saa delig sig, at Laders i høj Grad lidte til
at sige den saa smukt & uforglemmelig, som
den blev. Vi sang altsaa først som dug paa --
Saa talte Laders & saa skulde vi have sunget
dybt stille, stærke melde, men vi vilde jo gerne
have haft den sungen paa Morsines egen
Melodi, men der var vist kun ^{en} Melodi kunde
den, & saa blev det altsaa til Orghel Solo.
Tænkte, at de huskede at levere mig den tilbage
det er jo det eneste 3 Kolonjlar, der findes & net.
skrevet af Morsine selv) Saa har de hende til
til Fars Gave: Bekke, Puff, Peter Br. Lauritz, Hjorte
& Frits Branner. -- Du kan ikke tænke dig, hvor
du var skønt med Septembertal ut over Kirke.
Laagne, & hvor det var grekente at staa der;
det var jo mig at lig et halvt Aarhundrede siden
Fars Døds. Mærkeligt. Men sandt var det for
mig, hvorfor lig taalt, det var lige til at j. kunde
hadde gaa den ret lange Vi til Gaven & staa
der -- & saa helt tilbage til Bilen. Men det gik.
Laders havde mir hæl & til Kaffe; først havde j. sagt
mig Tak, for j. synlig, blev for udvaldende, men saa
sagde j. Luzzi os, & hun mente, det ville da vel saa
dey lig, & saa rejste j. igen ellers & spurgte, om hun
trækte, det kunde gaa, naar vi var c. 16. -- Laders var
vist helt glad ut det, trov, madde, & saa smilende &
glad, da vi ankom; der var saa & smukt. Uvskalt, at
Synne, & det Skaffehyd, vi blev vist net til den saa fint
& lækker, vi, bre duade, & j. Tabak i lang Bander.